

Almindelighed er Folk, der have vist fuld Paalidelighed og Troskab i Udførelsen af deres Tjeneste, og jeg kan derfor ogsaa kun med Sympati se paa og lytte til Ønsker om en Forbedring af deres Stilling i det Omfang, der kan forenes med Billighed til alle Sider, men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg for mit eget Vedkommende har været betænkelig ved at følge det Andragende, der jo ogsaa var indkommet til Ministeriet, om en Lønningsforhøjelse i det Omfang, som her er foreslaaet af det ærede Udvalg. Det er jo saa, at Postvæsenets Status for Tiden, naar vi se paa det sidste Regnskab, maa siges at være overmaade god, Postvæsenets Overskud i Finansaaret 1897—98 var 662,000 Kr.; men dette Overskud i Sammenligning med det foregaaende Finansaars var dog uforholdsmæssig højt og vil ikke kunne paaregnes at vedblive i Fremtiden, selv ganske bortset fra den ganske betydelige Belastning af Budgettet, som den her foreslaaede Forhøjelse vilde medføre. Se vi paa Femaaret 1893—98, saa vil Gennemsnitsoverskuddet der ses at være 369,000 Kr.; men bortset vi fra Finansaaret 1897—98 og sætte Aaret 1892—93 i Stedet, vil det kun andrage i Gennemsnit 256,000 Kr. Man ser altsaa, at hvis man ikke kan paaregne en vedblivende Stigning i endnu større Maalestok end i sidste Finansaar, saa vil den Forhøjelse, som foreslaas til Landpostbudenes Lønning, bevirke, at vi vanskelig ville kunne faa Postvæsenets Budget til at balancere, ikke mindst naar vi hense til, at Fremtiden vil medføre ikke ubetydelige Udgifter for Postvæsenet, om ikke hvert Aar tilbagevendende, saa dog Udgifter, der ved Beregningen af Postvæsenets Status maa tages med i Betragtning. Jeg sigter herved til de store Nybygninger for Postvæsenets Vedkommende, som maa udføres her i Kjøbenhavn. Jeg skal dog lade disse finansielle Betragtninger ligge og kun se paa Forslaget, saaledes som det foreligger. Der skal jeg da sige, at jeg accepterer det, men jeg gør det med visse Forbehold. Naar ærede Medlemmer ville se paa det foreliggende Budget for næste Aar, ville de se, at Landpostvæsenet koster temmelig meget. Til Lønninger for Landpostbudene er der paa § 6 foreslaaet 1,793,000 Kr.; hertil kommer Udgiften til Landpostbudenes Uniformering, som koster 82,000 Kr., og hvis vi hertil, hvad vi have Ret til, forekommer det mig, regne Udgiften til Brevsamlingsstederne, som andrager 152,000 Kr., saa komme vi til en Udgift af 2,027,000 Kr.,

hvilket udgør 27½ pCt. af samtlige Udgifter vedrørende Postvæsenet. Der er allerede i Løbet af det sidste Aar bevilget Beløb af ikke mindre end 300,000 Kr. til Forøgelse af Landpostbudenes Lønninger og Kaar i det hele taget, dels ved at yde dem Uniformsgenstande, dels gennem Alderstillaeg og dels gennem Bidrag til deres Alderdomsforsørgelse. Disse 300,000 Kr. repræsenterer ca. 100 Kr. for hvert Postbud, og naar hertil lægges den Forøgelse, som her foreslaas, en Forøgelse af ca. 340,000 Kr., komme vi til et yderligere Tillæg til det enkelte Postbuds Lønning af ca. 100 Kr. aarlig, saaledes at Landpostbudenes Lønning derved i Løbet af de sidste 7 Aar vil være forøget med 200 Kr. for hvert. Naar man gaar til saadanne Lønningsforhøjelser, saa er det vel berettiget at se hen til, om det ikke medfører Inkonsekvenser og Uligheder over for andre Bestillingsmænd under Postvæsenet og lignende Institutioner, og jeg kan da ikke være blind for, at vi staa paa Grænsen ja endog have overskredet Grænsen for, hvad der med Billighed kan siges at være en passende Løn for Landpostbudene i Forhold til andre Bestillingsmænd under Postvæsenet. Jeg skal saaledes henvise til, at medens Postbudene i Købstæderne begynde med en Løn af 700 Kr. for et Arbejde, under hvilket de stille hele deres Tid til Disposition for Postvæsenet, saa vil et Landpostbud, der kun har en Arbejdstid af 10 Timer daglig, faa 760 Kr. aarlig eller 60 Kr. mere end paagældende Købstadpostbud. Dette viser jo tydelig, at her er en Ubillighed, som man maa se at raade Bod paa, men det samme vil vise sig, hvis man gennemgik andre Klasser af Postvæsenets Funktionærer. En gennemgaaende Lønningsforhøjelse vilde være nødvendig, naar vi se hen til, at den bestaaende Lønningslov, der stammer fra 1889, paa ingen Maade længere svarer til det Arbejde og det Ansvar, som hviler paa Postvæsenets Funktionærer i det hele taget. Naar vi derfor gaa til en Forhøjelse af Landpostbudenes Lønninger, vil det være en ganske nødvendig Konsekvens deraf at gaa til en Revision af Postlønningsloven i det hele taget. Det er ikke her nok at henvise til, at vi ogsaa maa hjælpe paa Postbudene i Provinserne og i Kjøbenhavn, der ganske sikkert i høj Grad trænge til en Lønningsforhøjelse. Vi maa gøre Skridtet fuldt ud og gaa til en Revision i det hele, og det er et Skridt, som jeg for Postvæsenets Vedkommende vil være særdeles villig til